

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

NOTĂ

referitoare la neconstituționalitatea dispozițiilor din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ

Către: Biroul permanent al Camerei Deputaților

De la: Secretarul general al Camerei Deputaților

Vă informăm că prin Decizia nr.1615 din 20 decembrie 2011, definitivă și general obligatorie, nepublicată până în prezent în Monitorul Oficial al României, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile punctului 10 din Anexa nr. II/1 privind reglementări specifice personalului contractual din unitățile de învățământ la *Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice*, ale art. 7 Anexa nr.II din *Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice* și ale art. 6 din Anexa nr.5 din *Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ*, sunt neconstituționale.

Potrivit prevederilor art.147 alin.(1) din Constituția României, republicată, dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.

1. Legea 330/2009 a fost adoptată în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului din data de 15.09.2009, prin procedura angajării răspunderii Guvernului, ulterior fiind abrogată prin Legea 284/2010.

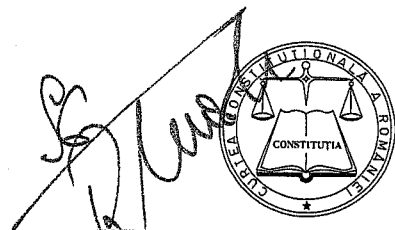
2. Legea 284/2010 a fost adoptată în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului din data de 14.12.2010, prin procedura angajării răspunderii Guvernului.

3. Legea 63/2011 a fost adoptată în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului din data de 18.04.2011, prin procedura angajării răspunderii Guvernului.

Întrucât nu există o procedură regulamentară cu privire la punerea de acord a prevederilor constatate neconstituționale cu dispozițiile Constituției, pentru legile în vigoare, dar adoptate prin angajarea răspunderii Guvernului, propunem solicitarea unui punct de vedere *Comisiei juridice, de disciplină și imunități*, referitor la procedura de urmat.

Anexăm alăturat, Decizia Curții Constituționale nr. 1615/2012.

SECRETAR GENERAL
GHEORGHE BARBU

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
12/58 RA/2.02.2012

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România
Telefon: (+40-1) 312 34 84; 335 62 09 Fax: (+40-1) 312 43 59; 335 62 09
Internet : <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

I. S. T.
Dr. B. P.
Dep. Legislativ
1/107

Dosarele nr.192D/2011

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ
890 02-02-2012

Nr.

Doamnei Roberta Alma ANASTASE
PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Potrivit art.31 alin.(4) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă comunicăm, alăturat, în copie, Decizia nr.1615 din 20 decembrie 2011, definitivă și general obligatorie, prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile punctului 10 din lista referitoare la sporuri și alte drepturi ale personalului didactic din învățământ cuprinsă în Anexa nr.II/1 privind reglementări specifice personalului contractual din unitățile de învățământ la Legea-cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art.7 din Capitolul I lit.B. Reglementări specifice personalului didactic din învățământ din Anexa nr.II Familia ocupațională de funcții bugetare "Învățământ" din Legea-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art.6 din Anexa nr.5 Metodologia de calcul al drepturilor salariale care se acordă personalului didactic și personalului didactic auxiliar din învățământ la Legea nr.63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ sunt neconstituționale.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE,
Augustin ZEGREAN

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr.192D/2011

DECIZIA Nr.1615
din 20 decembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor punctului 10 din lista referitoare la sporuri și alte drepturi ale personalului didactic din învățământ cuprinsă în Anexa nr.II/1 privind reglementări specifice personalului contractual din unitățile de învățământ la Legea-cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art.7 din Capitolul I lit.B. *Reglementări specifice personalului didactic din învățământ* din Anexa nr.II *Familia ocupațională de funcții bugetare "Învățământ"* din Legea-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art.6 din Anexa nr.5 *Metodologia de calcul al drepturilor salariale care se acordă personalului didactic și personalului didactic auxiliar din învățământ* la Legea nr.63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ

Augustin Zegrean	- președinte
Aspazia Cojocaru	- judecător
Acsinte Gaspar	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Iulia Antoanella Motoc	- judecător
Ion Predescu	- judecător
Puskás Valentin Zoltán	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Benke Károly	- magistrat-asistent șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniela Maței.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor punctului 10 din Nota la Anexa nr.II/1 la Legea-cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Mureș în Dosarul nr.3293/102/2010 al Tribunalului

Mureș – Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr.192D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent șef referă asupra faptului că dezbaterile inițiale au avut loc la data de 27 septembrie 2011 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art.57 și art.58 alin.(3) din Legea nr.47/1992, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 11 octombrie 2011. La această dată, având în vedere imposibilitatea constituirii legale a completului de judecată potrivit art.58 alin.(1) teza întâi din Legea nr.47/1992, Curtea a dispus, în temeiul art.57 din Legea nr.47/1992, amânarea pronunțării pentru data de 18 octombrie 2011, când, pentru același motiv, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 20 octombrie 2011. La această dată, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor motivată de necesitatea obținerii unor informații de la Guvern cu privire la impactul bugetar al textului legal criticat, în temeiul dispozițiilor art.57 și art.58 alin.(3) din Legea nr.47/1992, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 8 noiembrie 2011, când, având în vedere imposibilitatea constituirii majorității prevăzute de art.51 alin.(1) teza a doua din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, precum și necesitatea lămuririi suplimentare a unor aspecte ce privesc competența instanței constituționale și faptul că soluția legislativă criticată a fost preluată în textul Legii – cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și al Legii nr.63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, Curtea, în temeiul dispozițiilor art.58 alin.(4) din Legea nr.47/1992, a dispus repunerea pe rol a cauzei pentru data de 6 decembrie 2011. La acest din urmă termen de judecată, Curtea, având în vedere

imposibilitatea constituirii majorității prevăzute de art.51 alin.(1) teza a doua din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus, în temeiul dispozițiilor art.58 alin.(4) din Legea nr.47/1992, repunerea din nou pe rol a cauzei pentru data de 20 decembrie 2011.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, precizează că, în lumina Deciziei nr.766 din 15 iunie 2011, Curtea urmează a se pronunța asupra textului legal criticat chiar dacă legea în cauză nu mai este formal în vigoare din moment ce aceasta continuă să producă efecte juridice în dosarul în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

Pe fond, arată că personalul din învățământul gimnazial este discriminat față de cel din învățământul primar, întrucât, deși există posibilitatea predării simultane în cadrul învățământului gimnazial, personalului care efectuează această activitate nu i se poate acorda un spor de predare simultană, spor pe care personalul didactic din învățământul primar îl primește. Se susține că diferențierea de tratament juridic este nejustificată și nerezonabilă, fiind contrară art.16 din Constituție.

În consecință, se apreciază că textul legal criticat este neconstituțional în măsura în care se exclude de la acordarea acestui spor a personalului didactic din învățământul gimnazial.

Totodată, arată că, în temeiul Deciziei nr.III/1995, Curtea este competentă să se pronunțe și asupra textelor care au preluat soluția legislativă criticată, respectiv cele ale Legii – cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Legii nr.63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, pe care, de asemenea, le consideră neconstituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 decembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr.3293/102/2010, **Tribunalul Mureș – Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor punctului 10 din Nota la Anexa nr.II/1 la Legea-cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Mureș într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de obligare a autorităților publice competente la acordarea sporului de predare simultană unui profesor din învățământul gimnazial.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține că textul legal criticat instituie o discriminare a personalului didactic din mediul gimnazial care asigură predarea simultană la două-patru clase de elevi față de același personal din mediul primar. Se apreciază că ambele categorii de cadre didactice se află în situații juridice similare prin statutul lor, iar o atare reglementare instituie un dezavantaj în sarcina uneia dintre ele, fapt ce are ca rezultat ruperea echilibrului juridic dintre acestea.

Tribunalul Mureș – Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, neexistând nici o justificare obiectivă și rezonabilă care să reclame o deosebire de tratament între cadrele didactice din învățământul primar și cel gimnazial care predau simultan la mai multe clase de elevi, întrucât această activitate implică o încordare psihică și efort suplimentar indiferent de faptul că predarea are loc în cadrul ciclului primar sau gimnazial.

Potrivit prevederilor art.30 alin.(1) din Legea nr.47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că sporurile nu sunt drepturi fundamentale, astfel încât nu poate fi reținută încălcarea art.41 din Constituție. Totodată, se arată că textul legal criticat se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei criticate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este inadmisibilă, textul de lege criticat nemaifiind în vigoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, informațiile suplimentare solicitate Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituție, precum și ale art.1 alin.(2), ale art.2, 3, 10 și 29 din Legea nr.47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile punctului 10 din Nota la Anexa nr.II/1 la Legea-cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice. În realitate, Curtea reține că autorul excepției critică prevederile punctului 10 din lista referitoare la sporuri și alte drepturi ale personalului didactic din învățământ cuprinsă în Anexa nr.II/1 privind reglementări specifice personalului contractual din unitățile de învățământ la Legea-cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.762 din 9 noiembrie 2009, prevederi asupra cărora urmează să se pronunțe prin prezenta decizie. Acestea au următorul cuprins: „10. Personalul didactic care asigură predarea simultană la 2-4 clase de elevi în învățământul primar primește un spor la

salariul de bază pentru activități care solicită o încordare psihică foarte ridicată, potrivit art.8 lit.b) din Hotărârea Guvernului nr.281/1993 cu privire la salarizarea personalului din unitățile bugetare.

Mărimea concretă a sporului se stabilește după cum urmează

- pentru 2 clase de elevi - 5%;*
- pentru 3 clase de elevi - 7%;*
- pentru 4 clase de elevi - 10%”.*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art.16 privind egalitatea în drepturi, art.20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art.41 alin.(2) privind protecția socială a muncii.

Examinând excepția de neconstituționalitate formulată, Curtea constată următoarele:

I. Obiectul de reglementare al **listei referitoare la sporuri și alte drepturi ale personalului didactic din învățământ cuprinse în Anexa nr.II/1 la Legea-cadru nr.330/2009** nu vizează în mod exclusiv personalul din învățământul primar, punctele acestei note referindu-se, în general, la învățământul preuniversitar și universitar. Rezultă că eventuala neconstituționalitate a unei referiri la personalul din învățământul primar din cuprinsul pct.10 al listei nu atrage automat eliminarea sporului respectiv, ci înlătură limitarea acordării acestui spor numai personalului din învățământul primar, ceea ce nu echivalează cu arogarea de către Curtea Constituțională a unui rol de legiuitor pozitiv, din contră, Curtea are posibilitatea de a elimina din textul legal criticat o limitare eventual neconstituțională în privința acordării sporului de predare simultană.

Curtea nu va pune în discuție legitimitatea acordării acestui spor personalului din învățământul primar, ci legitimitatea constituțională a **limitării** acordării acestui spor numai acestei categorii de cadre didactice. *Ad similis*, a se vedea, cu titlu

exemplificativ, Decizia nr.24 din 23 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.136 din 1 aprilie 1999, prin care Curtea a constatat neconstituționalitatea unei sintagme din textul legal criticat, ceea ce a echivalat cu obligația procurorului ca, în cazul urmăririi penale fără punerea în mișcare a acțiunii penale, să prezinte învinuitului în toate cazurile materialul de urmărire penală, sau Decizia nr.1086 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.866 din 18 decembrie 2007, decizie prin care constatarea neconstituționalității unor sintagme din textele legale criticate, care limitau dreptul apărătorului învinuitului sau inculpatului să asiste la efectuarea numai a anumitor acte de urmărire penală, a avut drept efect extinderea dreptului apărătorului învinuitului sau inculpatului de a asista la efectuarea oricăror acte de urmărire penală.

II. Conform cererii de chemare în judecată formulată de către Sindicatul Învățământului Preuniversitar Mureș la data de 17 septembrie 2010, se solicită obligarea angajatorului la „calcularea și plata diferențelor de drepturi salariale rezultate ca urmare a neacordării sporului de predare simultană la 2-4 clase de elevi pentru perioada septembrie 2007 - iunie 2010 [...] actualizate potrivit ratei inflației până la data efectivă a plății”.

Cererea de chemare în judecată este formulată, în temeiul art.28 din Legea sindicatelor nr.54/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.73 din 5 februarie 2003, - în vigoare la momentul declanșării litigiului- în numele unui cadru didactic, László Ildikó, membru de sindicat, care predă matematică și fizică în cadrul învățământului gimnazial în regim de predare simultană.

În privința sporului de predare simultană, raportul de muncă al cadrului didactic în cauză este guvernat pe parcursul anului 2010, an pentru care, de altfel, autorul excepției solicită plata acestui drept salarial, de Legea nr.330/2009. Ulterior, Legea nr.330/2009 a fost abrogată, începând cu 1 ianuarie 2011, prin art.39 lit.w) din Legea-

cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.877 din 28 decembrie 2010.

Rezultă că, în speța de față, dispozițiile Legii nr.330/2009, deși nu mai sunt formal în vigoare, produc în continuare efecte juridice, ele guvernând pe parcursul anului 2010 raportul de muncă al cadrului didactic în privința salarizării și, implicit, deci al acordării/neacordării sporului de predare simultană.

Curtea a statuat că, o dată sesizată, are sarcina de a controla normele deduse analizei sale, „fără a condiționa acest control de eliminarea, indiferent sub ce formă, din fondul activ al legislației a actului criticat pentru neconstituționalitate”, ceea ce a și dus la concluzia că „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr.766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.549 din 3 august 2011).

Efectele juridice pe care norma le produce trebuie analizate atât pentru perioada activității normei juridice, cât și pentru perioada ulterioară acesteia dacă efectele juridice produse nu s-au stins încă. O atare constatare este susținută de faptul că o normă juridică ce a avut o aplicare limitată în timp nu se poate aplica decât în privința raporturilor juridice născute și stinse în perioada sa de activitate sau a celor ce s-au născut în această perioadă, dar care nu s-au stins încă din diverse motive; numai în acest din urmă caz ideea de continuitate în privința producerii efectelor juridice menționate vizează efectele produse în perioada de activitate a normei ce se reflectă în continuare asupra situației personale a autorului excepției, dovadă a faptului că raportul juridic respectiv nu s-a stins.

În cauza de față, Curtea constată că raportul juridic născut între angajat și angajator nu s-a stins în privința salarizării odată cu plata lunară a salariului în cursul anului 2010, tocmai datorită faptului că angajatul contestă, potrivit legii, modul de

stabilire al salariului, ceea ce califică situația în care acesta se află ca fiind o *facta pendentia*.

Prin urmare, Curtea reține că norma legală nu și-a epuizat efectele juridice în privința cadrului didactic în numele căruia a fost ridicată excepția, ea continuând să producă, pe cale de consecință, efecte juridice asupra situației sale personale.

Având în vedere cele de mai sus, Curtea constată că, în lumina Deciziei nr.766 din 15 iunie 2011, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor punctului 10 din lista referitoare la sporuri și alte drepturi ale personalului didactic din învățământ cuprinsă în Anexa nr.II/1 privind reglementări specifice personalului contractual din unitățile de învățământ la Legea-cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice este admisibilă.

III. Prin prisma celor mai înainte expuse, Curtea reține, pe de o parte, că este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate formulată, fără a interfera cu sfera de competență a legiuitorului ordinar sau delegat, iar, pe de altă parte, că excepția respectă condițiile de admisibilitate stabilite de art.29 alin.(1)-(3) din Legea nr.47/1992. În consecință, Curtea urmează să analizeze pe fond excepția de neconstituționalitate ridicată.

IV. În jurisprudența sa, Curtea, în ceea ce privește principiul egalității consacrat prin art.16 din Constituție, a stabilit că acesta „presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice” (Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

Art.16 din Constituție „vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale,

nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui” (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002).

V. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere (în acest sens, a se vedea hotărârile din 23 iulie 1968, 13 iunie 1979, 28 noiembrie 1984, 28 mai 1985, 16 septembrie 1996, 18 februarie 1999 și 6 iulie 2004, pronunțate în cauzele *„Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene” împotriva Belgiei*, par.10, *Marckx împotriva Belgiei*, par.33, *Rasmussen împotriva Danemarcei*, par.35, 38, 40, *Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit*, par.72, *Gaygusuz împotriva Austriei*, par.42, *Larkos împotriva Cipru*, par.29, respective *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, par.24).

Totodată, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere în a decide dacă și în ce măsură diferențele între diversele situații similare justifică un tratament juridic diferit, iar scopul acestei marje variază în funcție de anumite circumstanțe, de domeniu și de context (în acest sens, a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele *„Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene” împotriva Belgiei*, par.10, *Gaygusuz împotriva Austriei*, par.42, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, par.24).

VI. Curtea Constituțională a constatat că „sporurile, premiile și alte stimulente, acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative reprezintă drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Diferențierea indemnizațiilor și a salariilor de bază pentru demnitari și alți salariați

din sectorul bugetar este opțiunea liberă a legiuitorului, ținând seama de importanța și complexitatea diferitelor funcții. Legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr.108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.212 din 8 martie 2006, Decizia nr.693 din 17 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.915 din 10 noiembrie 2006, Decizia nr.728 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.990 din 12 decembrie 2006, Decizia nr.207 din 17 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.149 din 10 martie 2009, Decizia nr.337 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.298 din 7 mai 2009, Decizia nr.487 din 2 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.371 din 2 iunie 2009, Decizia nr.876 din 16 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.571 din 17 august 2009, Decizia nr.243 din 16 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.328 din 18 mai 2010, Decizia nr.1250 din 7 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.764 din 16 noiembrie 2010, Decizia nr.1280 din 12 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.786 din 24 noiembrie 2010, și Decizia nr.1601 din 9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.91 din 4 februarie 2011).

„Instituirea și diminuarea acestora [*a sporurilor –s.n.*], acordarea într-o anumită perioadă de timp, modificarea lor ori încetarea acordării, stabilirea categoriilor de personal salarizat care beneficiază de acestea, ca și a altor condiții și criterii de acordare țin de competența și de opțiunea exclusivă a legiuitorului, **cu singura condiție de ordin constituțional ca măsurile dispuse să vizeze deopotrivă toate categoriile de personal care se află într-o situație identică**” (a se vedea, în acest

sens, Decizia nr.728 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.990 din 12 decembrie 2006, și Decizia nr.337 din 17 martie 2009, precitată).

VII. Conform art.1 și art.4 din Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr.3281/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.191 din 28 februarie 2006, învățământul simultan se poate organiza atât în învățământul preuniversitar primar, cât și în cel gimnazial. Acest ordin este în continuare în vigoare, deci și după intrarea în vigoare a Legii educației naționale nr.1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.18 din 10 ianuarie 2011.

VIII. Curtea, având în vedere cele de mai sus, observă că textul de lege criticat creează o diferență de tratament juridic între cadrele didactice din ciclul primar și cele din ciclul gimnazial, în sensul că beneficiul sporului de predare simultană este acordat numai primei categorii de personal. Or, ambele categorii de cadre didactice predau în regim simultan, astfel încât consumul nervos, suprasolicitarea neuro-psihică și efortul psihic depus sunt aceleași. În aceste condiții, Curtea reține că, deși ambele categorii de personal prestează activitate didactică în condiții de predare simultană, tratamentul juridic în privința recompensării acestui efort psihic este diferit, uneia acordându-i-se sporul de predare simultană, alteia nu. Diferențierea operată, și anume în funcție de ciclul de învățământ, respectiv primar sau gimnazial, în condițiile în care toate aceste cadre didactice fac parte din categoria cadrelor didactice din învățământul preuniversitar, nu este un criteriu obiectiv care să justifice tratamentul juridic diferențiat aplicat. Este evident că învățământul primar și gimnazial sunt parte componentă a învățământului preuniversitar, astfel încât nu se poate susține că sporul de predare simultană se cuvine numai unui anumit nivel din acest sistem (celui primar), atât timp cât această modalitate de predare se desfășoară și în cadrul următorului nivel (în cel gimnazial).

Rezultă că legiuitorul a optat pentru un criteriu greșit în acordarea acestui spor, ceea ce a creat o situație de discriminare la nivelul cadrelor didactice din învățământul preuniversitar care asigură activitatea de predare simultană.

În aceste condiții, sintagma „*în învățământul primar*” cuprinsă în textul de lege criticat este neconstituțională, fiind contrară art.16 din Constituție, întrucât limitează acordarea sporului de predare simultană numai la o anumită categorie de cadre didactice din învățământul preuniversitar, fără a exista vreo justificare obiectivă și rațională în acest sens.

IX. Curtea observă că atât art.7 din Capitolul I lit.B. *Reglementări specifice personalului didactic din învățământ* din Anexa nr.II *Familia ocupațională de funcții bugetare "Învățământ"* la Legea-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.877 din 28 decembrie 2010, cât și art.6 din Anexa nr.5 *Metodologia de calcul al drepturilor salariale care se acordă personalului didactic și personalului didactic auxiliar din învățământ* la Legea nr.63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.323 din 10 mai 2011, au menținut soluția legislativă criticată în sensul că suplimentele bănești rezultate din predarea simultană se acordă numai cadrelor didactice din învățământul primar, fie prin creșterea corespunzătoare a clasei de salarizare față de cea anterior deținută, fie prin acordarea unui spor aplicat la salariul de bază. Curtea observă că Legea-cadru nr.284/2010 a fost în vigoare, în privința stabilirii drepturilor de natură salarială pentru personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ, între 1 ianuarie 2011 și 12 mai 2011, iar, începând cu 13 mai 2011, a intrat în vigoare Legea nr.63/2011.

Având în vedere această situație, Curtea constată că are competența să își extindă controlul de constituționalitate cu privire la cele două legi care preiau *in terminis* soluția legislativă declarată ca fiind neconstituțională.

Curtea Constituțională reține că este unica autoritate de jurisdicție constituțională din România, ceea ce duce la concluzia reținută și în Decizia nr.838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.461 din 3 iulie 2009, că instanța constituțională este singura competentă să constate neconstituționalitatea actelor normative de reglementare primară. Totodată, Curtea este garantul supremației Constituției [a se vedea în acest sens art.142 alin.(1) din Constituție, sau Decizia nr.1533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.905 din 20 decembrie 2011], ceea ce obligă instanța constituțională la o atitudine activă, în sensul aplicării și respectării acestui principiu în limitele competenței sale. Mai mult, și ceea ce este de fapt decisiv în analiza problemei ridicate, este efectul mediat pe care îl produce asupra controlului de constituționalitate Decizia nr.766 din 15 iunie 2011, care, în mod direct, obligă Curtea să se pronunțe asupra textului legal aplicabil cauzei, chiar dacă acesta nu mai este în vigoare, iar, în mod indirect, să elimine soluția legislativă constatată ca fiind neconstituțională din celelalte acte normative care s-au succedat actului normativ inițial care a cuprins acest viciu de neconstituționalitate.

Această decizie a readus controlul de constituționalitate pe cale de excepție la rigorile controlului de tip concret, stabilind, în mod expres, că „legea nouă - normă de drept material, care abrogă expres legea anterioară, chiar dacă ar conține dispoziții asemănătoare cu cele abrogate, nu poate governa raportul juridic existent între părți, nefiind aplicabilă cauzei deduse judecătii; controlul de constituționalitate asupra acestor noi dispoziții nu ar prezenta niciun fel de relevanță asupra soluționării litigiului, efectuarea unui asemenea control echivalând cu ridicarea din oficiu de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate cu privire la alte texte decât cele criticate de autorul excepției, ceea ce este inadmisibil, fiind contrar dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituție și ale art.29 alin.(1) din Legea nr.47/1992”.

Prin urmare, Curtea a stabilit că este obligată să se pronunțe asupra constituționalității textului aplicabil cauzei potrivit principiului *tempus regit actum*, și nu numai asupra textului nou care ar prelua soluția legislativă criticată. Însă decizia citată nu neagă competența Curții de a-și extinde controlul cu privire la textul care a preluat soluția legislativă criticată în condițiile în care a analizat și a constatat neconstituționalitatea textului legal abrogat cu care a fost sesizată. Din contră, Decizia nr.766 din 15 iunie 2011 obligă Curtea, în calitate de garant al supremației Constituției, la o atitudine activă, în sensul eliminării dispoziției constatate ca fiind neconstituționale și din actele normative succesive care au intervenit ulterior, indiferent dacă acestea sunt sau nu în vigoare la momentul soluționării excepției.

De asemenea, Curtea reține că actele de reglementare primară ulterioare nu pot păstra conținutul normativ al unei norme legale neconstituționale ce nu mai este în vigoare și să se constituie, astfel, într-o prelungire a existenței acesteia.

Mai mult, în privința Legii nr.63/2011, Curtea observă că aceasta este parte a dreptului pozitiv în raport cu care subzistă o obligație a instanței constituționale de a elimina dispozițiile legale neconstituționale. O atare atitudine a Curții Constituționale trebuie să fie „justificată de imperativul ca în dreptul pozitiv să nu existe sau să nu rămână în vigoare acte juridice vădit neconstituționale, Curtea neputând rămâne în pasivitate până când Parlamentul în mod ipotetic ar acționa” (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr.1640 din 10 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.48 din 21 ianuarie 2010).

Totodată, Curtea reține că această extindere nu poate fi făcută avându-se în vedere Decizia Plenului Curții Constituționale nr.III/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, nr.259 din 9 noiembrie 1995, întrucât aceasta se referă la judecarea constituționalității unei dispoziții legale modificate sau completate după ridicarea excepției de neconstituționalitate, și nu la judecarea constituționalității unei

dispoziții cuprinse într-o lege nouă care a preluat soluția criticată din legea anterioară (a se vedea, în același sens, Decizia nr.766 din 15 iunie 2011).

În consecință, Curtea constată că este competentă să își extindă controlul de constituționalitate asupra dispozițiilor similare, care cuprind soluția legislativă constată ca fiind neconstituțională, din Legea-cadru nr.284/2010 și Legea nr.63/2011. Totodată, Curtea subliniază că, prin această extindere a obiectului excepției de neconstituționalitate, nu exercită un control de constituționalitate din oficiu prin ridicarea unei excepții de neconstituționalitate distincte asupra noilor dispoziții legale și, totodată, situația de față nu este similară celei reglementate de art.31 alin.(2) din Legea nr.47/1992, potrivit căruia, *„în caz de admitere a excepției, Curtea se va pronunța și asupra constituționalității altor prevederi din actul atacat, de care, în mod necesar și evident, nu pot fi disociate prevederile menționate în sesizare”*.

Prin urmare, pentru motivele expuse la punctul VIII al prezentei decizii, Curtea constată că sintagma *„în învățământul primar”* cuprinsă în art.7 din Capitolul I lit. B. *Reglementări specifice personalului didactic din învățământ* din Anexa nr.II *Familia ocupațională de funcții bugetare "Învățământ"* la Legea-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și în art.6 din Anexa nr.5 *Metodologia de calcul al drepturilor salariale care se acordă personalului didactic și personalului didactic auxiliar din învățământ* la Legea nr.63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ este neconstituțională.

X. În privința efectelor prezentei decizii, Curtea reține că, potrivit art.147 alin.(4) teza a doua din Constituție, *„de la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor”*, ceea ce înseamnă că, în temeiul prezentei decizii, **nu pot fi supuse controlului judecătoresc acele raporturi juridice care s-au născut sub imperiul celor două legi care nu mai erau în vigoare (Legea-cadru nr.330/2009 și Legea-cadru nr.284/2010) și s-au stins**

înainte de data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

În acest sens, Curtea, prin Decizia nr.766 din 15 iunie 2011, în ceea ce privește deciziile prin care se constată neconstituționalitatea unor dispoziții care nu mai sunt în vigoare, a stabilit că „acestea nu produc efecte retroactive, ci exclusiv pentru viitor. Dispozițiile neconstituționale nu se vor mai aplica în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate și nici în cauzele pendinte în fața instanțelor judecătorești în care respectivele dispoziții sunt aplicabile. Așa fiind, efectele deciziei de admitere se limitează exclusiv asupra aplicării în timp a dispoziției sancționate, căreia i se refuză ultraactivitatea întemeiată pe principiul <<*tempus regit actum*>>, iar nu și asupra existenței normei în dreptul pozitiv, care, în urma abrogării sau ajungerii la termen survenite anterior momentului în care se realizează controlul de constituționalitate, a trecut în stare pasivă. Cu alte cuvinte, decizia Curții prin care se admite excepția de neconstituționalitate este general obligatorie și are putere numai pentru viitor în toate situațiile juridice în care norma care nu mai este în vigoare continuă să-și producă efectele juridice neconstituționale, în virtutea principiului <<*tempus regit actum*>>”.

Desigur, în privința Legii nr.63/2011, în vigoare la momentul pronunțării prezentei decizii, se aplică prevederile art.147 alin.(1) și (4) din Constituție, cu toate consecințele pe care acestea le implică atât sub aspectul obligațiilor ce se nasc în sarcina Parlamentului (a se vedea Decizia nr.415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.294 din 5 mai 2010), cât și al autorităților publice chemate să aplice dispozițiile art.6 din Anexa nr.5 *Metodologia de calcul al drepturilor salariale care se acordă personalului didactic și personalului didactic auxiliar din învățământ* la Legea nr.63/2011.

Totodată, Curtea reține că salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ pentru anul 2012 se va face în conformitate cu dispozițiile art.II pct.1

referitor la art.1 alin.(3)-(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.80/2010 pentru completarea art.11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.636 din 10 septembrie 2010, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr.283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.887 din 14 decembrie 2011, potrivit căroră, „în anul 2012, cuantumul brut al salariilor de încadrare, al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare aferent personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, în conformitate cu prevederile Legii nr.63/2011, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții”. Prin urmare, autoritățile publice implicate, inclusiv instanțele judecătorești, sunt chemate să realizeze o interpretare și aplicare conformă a acestei legi cu efectele pe care la produce prezenta decizie în privința acordării sporului de predare simultană în condițiile Legii nr.63/2011, ceea ce înseamnă că, de la data publicării acestei decizii, cadrele didactice îndreptățite vor beneficia de plata pe viitor a sporului de predare simultană.

În fine, Curtea reține că puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Astfel, atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor Curții Constituționale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art.147 alin.(4) din Constituție, și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art.146 lit.d) și al art.147 alin.(4) din Constituție, al art.1-3, al art.11 alin.(1) lit.A.d) și al art.29 din Legea nr.47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

Decide:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Mureș în Dosarul nr.3293/102/2010 al Tribunalului Mureș – Secția civilă și constată că sintagma „în învățământul primar” cuprinsă în dispozițiile punctului 10 din lista referitoare la sporuri și alte drepturi ale personalului didactic din învățământ cuprinsă în Anexa nr.II/1 privind reglementări specifice personalului contractual din unitățile de învățământ la Legea-cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art.7 din Capitolul I lit.B. *Reglementări specifice personalului didactic din învățământ* din Anexa nr.II *Familia ocupațională de funcții bugetare "Învățământ"* din Legea-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art.6 din Anexa nr.5 *Metodologia de calcul al drepturilor salariale care se acordă personalului didactic și personalului didactic auxiliar din învățământ* la Legea nr.63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ este neconstituțională.

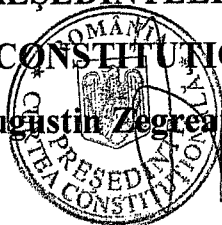
Definitivă și general obligatorie.

Prezenta decizie se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,

Augustin Zegrean

MAGISTRAT-ASISTENT ȘEF,

Benke Károly

Inițiative legislative la Camera Deputaților

- ▶ înregistrate în:2008
- ▶ promulgate legi în:2008
- ▶ Interogare
- ▶ Termene adoptare

Inițiative legislative la Senat

Buletin legislativ

- ▶ anul 2011
 - ▶ septembrie-decembrie
 - ▶ februarie-iunie
- ▶ anul 2010
 - ▶ septembrie-decembrie
 - ▶ februarie-iunie
- ▶ anul 2009
 - ▶ septembrie-decembrie
 - ▶ februarie-iunie
- ▶ anul 2008
 - ▶ septembrie-decembrie
 - ▶ februarie-iunie
- ▶ anul 2007
 - ▶ septembrie-decembrie
 - ▶ februarie-iunie
- ▶ anul 2006
 - ▶ septembrie-decembrie
 - ▶ februarie-iunie
- ▶ anul 2005
 - ▶ septembrie - decembrie
 - ▶ februarie-iunie
- ▶ anul 2004
 - ▶ septembrie-decembrie
 - ▶ februarie-iunie
- ▶ anul 2003
 - ▶ septembrie-decembrie
 - ▶ februarie-iunie

Incarcare documente Directia Legislativa

PL-x nr. 394/2009

Proiect de Lege privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice

Nr. înregistrare:

- Camera Deputaților: **394/07.09.2009**
 - Senat: L492/07.09.2009
 - Guvern: E205/02.09.2009

Procedura legislativa: cf. Constitutiei revizuita în 2003

Camera decizionala: **Camera Deputaților + Senatul**

Tip initiativa: Proiect de Lege

Procedura de urgenta: nu

Stadiu: Lege 330/2009
 Lege-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice

Initiator: Guvern

Consultati: Expunerea de motive
 Forma inițiatorului
 Amendamente acceptate
 Forma inițiatorului modificată și completată ca urmare a includerii amendamentelor acceptate (15.09.2009)
 fisa de la Senat

Derularea procedurii legislative

Data	Actiunea	
07.09.2009	înregistrat la Camera pentru dezbateri	→CD
07.09.2009	prezentare în Birourile Permanente reunite ale Camerei Deputatilor si Senatului	
	Adresa Guvernului	
15.09.2009	Guvernul își angajează raspunderea în fața Parlamentului	
	consultati <u>stenograma</u> sedintei sau înregistrarea video	
17.09.2009	s-a depus motiune de cenzura de către grupurile parlamentare ale PNL și UDMR	
24.09.2009	depunere la Secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constitutionalitatii legii	
	Forma pentru promulgare	→PA
26.09.2009	trimitere la Presedintele României pentru promulgare	
	sesizare de neconstituționalitate	
	inițiată de un nr. de 62 de deputați și 27 de senatori	
	Sesizare de neconstituționalitate	
05.11.2009	promulgata prin Decret nr. 1645/2009	
	devine Legea nr. 330/2009	
	Forma promulgată	

Adresa poștală: Palatul Parlamentului, str.Izvor nr.2-4, sect.5, București

Telefoane (centrala): 021 316 0300, 021 414 1111

E-mail: webmaster@cdep.ro

marți, 7 februarie 2012, 9:34

Inițiative legislative la Camera Deputaților

- ▶ înregistrate în:2008
- ▶ promulgate legi în:2008
- Interogare

Termene adoptare

Inițiative legislative la Senat

Buletin legislativ

anul 2011

- ▶ septembrie-decembrie

anul 2010

- ▶ septembrie-decembrie

anul 2009

- ▶ septembrie-decembrie

anul 2008

- ▶ septembrie-decembrie

anul 2007

- ▶ septembrie-decembrie

anul 2006

- ▶ septembrie-decembrie

anul 2005

- ▶ septembrie - decembrie

anul 2004

- ▶ septembrie-decembrie

anul 2003

- ▶ septembrie-decembrie

anul 2002

- ▶ septembrie-decembrie

anul 2001

- ▶ septembrie-decembrie

anul 2000

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1999

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1998

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1997

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1996

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1995

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1994

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1993

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1992

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1991

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1990

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1989

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1988

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1987

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1986

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1985

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1984

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1983

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1982

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1981

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1980

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1979

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1978

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1977

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1976

- ▶ septembrie-decembrie

anul 1975

- ▶ septembrie-decembrie

PL-x nr. 834/2010

Proiectul Legii -cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice

Nr. înregistrare:

- B.P.L.: 1187/29-11-2010

- Camera Deputaților: 834/29.11.2010

- Senat: L780/29.11.2010

- Guvern: E255/24.11.2010

Procedura legislativă: cf. Constituției revizuită în 2003

Camera decizională: Camera Deputaților + Senatul

Tip inițiativa: Proiect de Lege

Procedura de urgență: nu

Stadiu: Lege 284/2010
LEGE - CADRU privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice

Initiator: Guvern

Consultat: Expunerea de motive

Forma inițiatorului

Avizul Consiliului Legislativ

Forma inițiatorului, modificată și completată ca urmare a includerii unor amendamente formulate de senatori și deputați în conformitate cu art.114 alin.(3) din Constituție, acceptate de Guvern (13.12.2010)

fisa de la Senat

Derularea procedurii legislative

Data	Actiunea	
29.11.2010	prezentare în Birourile Permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului	→PA
	Adresa Guvernului	
29.11.2010	înregistrat la Camera pentru dezbateri	
14.12.2010	Guvernul își angajează răspunderea în fața Parlamentului	→CD
	consultat <u>stenograma</u> sedinței sau înregistrarea video	
16.12.2010	s-a depus motiune de cenzură inițiată de parlamentari aparținând grupurilor parlamentare ale PSD+PC și ale grupurilor parlamentare ale PNL	
23.12.2010	adoptat în sedința comună a celor două Camere	
	depunere la Secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității legii	
	Forma pentru promulgare	
	Anexe	→PA
	sesizare de neconstituționalitate	
	inițiată de un număr de 51 de deputați aparținând Grupului parlamentar PSD+PC	
	Sesizare de neconstituționalitate	
25.12.2010	trimitere la Presedintele României pentru promulgare	
28.12.2010	promulgată prin Decret nr. 1279/2010	
	devine Legea nr. 284/2010	

Adresa poștală: Palatul Parlamentului, str.Izvor nr.2-4, sect.5, București

Telefoane (centrala): 021 316 0300, 021 414 1111

E-mail: webmaster@cdep.ro

marți, 7 februarie 2012, 9:35

- ✚ Inițiative legislative la Camera Deputaților
- ▶ înregistrate în:2008
- ▶ promulgate legi în:2008
- ▶ Interogare
- ▶ Termene adoptare

- ✚ Inițiative legislative la Senat

Buletin legislativ

- ✚ anul 2011
- ▶ septembrie-decembrie
- ▶ februarie-iunie
- ✚ anul 2010
- ▶ septembrie-decembrie
- ▶ februarie-iunie
- ✚ anul 2009
- ▶ septembrie-decembrie
- ▶ februarie-iunie
- ✚ anul 2008
- ▶ septembrie-decembrie
- ▶ februarie-iunie
- ✚ anul 2007
- ▶ septembrie-decembrie
- ▶ februarie-iunie
- ✚ anul 2006
- ▶ septembrie-decembrie
- ▶ februarie-iunie
- ✚ anul 2005
- ▶ septembrie - decembrie
- ▶ februarie-iunie
- ✚ anul 2004
- ▶ septembrie-decembrie
- ▶ februarie-iunie
- ✚ anul 2003
- ▶ septembrie-decembrie
- ▶ februarie-iunie
- ✚ Incarcare documente Directia Legislativa

PL-x nr. 186/2011**Proiect de Lege privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ**

Nr. înregistrare:

- Camera Deputatilor: **186/11.04.2011**- Senat: **L275/11.04.2011**

Procedura legislativa: cf. Constitutiei revizuita în 2003

Camera decizionala: **Camera Deputatilor + Senatul**

Tip initiativa: Proiect de Lege

Procedura de urgenta: nu

Stadiu: Lege 63/2011

LEGE privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ

Initiator: Guvern

Consultati:

Expunerea de motive

Forma inițiatorului

Avizul Consiliului Economic și Social

Avizul Consiliului Legislativ

Forma inițiatorului din 18.04.2011, modificată și completată ca urmare a includerii unor amendamente formulate de senatori și deputați în conformitate cu art.114 alin.(3) din Constituție, acceptate de Guvern

mai multe documente la caseta electronica a deputatului

fisa de la Senat

Derularea procedurii legislative

Data	Actiunea	
11.04.2011	prezentare în Birourile Permanente reunite ale Camerei Deputatilor si Senatului	→PA
	Adresa Guvernului	
11.04.2011	înregistrat la Camera pentru dezbatere	
18.04.2011	Guvernul își angajează răspunderea în fața Parlamentului	→CD
21.04.2011	depunere la Secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constitutionalitatii legii	
	Forma pentru promulgare	
	sesizare de neconstituționalitate	
	Sesizare de neconstituționalitate formulată de un număr de 110 deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Social Democrat și Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal	→PA
23.04.2011	trimitere la Presedintele României pentru promulgare	
06.05.2011	promulgata prin Decret nr. 461/2011	
10.05.2011	devine Legea nr. 63/2011	
	Forma promulgată	

Adresa poștală: Palatul Parlamentului, str.Izvor nr.2-4, sect.5, București

Telefoane (centrala): 021 316 0300, 021 414 1111

E-mail: webmaster@cdep.ro

marți, 7 februarie 2012. 9:35

